

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0041 van 29 februari 2012
in de zaak 1112/0200/SA/3/0166

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jan VAN PRAET en Koen VAN PRAET
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Belegstraat 10

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Harry HENDRICKX
kantoor houdende te 2390 Malle, Hoge Warande 1

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 7 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 1 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten van 6 juni 2011, waarbij aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning is verleend, verworpen. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een loods en sleufsilos en het regulariseren van sleufsilos.

De percelen zijn gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan VAN PRAET die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Geert VRINTS die loco advocaat Harry HENDRICKX verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 23 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 12 januari 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 1 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de nieuwbouw van een landbouwloods en sleufsilo + regulariseren sleufsilo’s”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn eveneens gelegen in de ankerplaats [REDACTED], en in het gezichtsveld van het beschermd landschap [REDACTED] en het beschermd monument [REDACTED].

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 april 2011 tot 13 mei 2011, worden één tijdig bezwaarschrift, uitgaande van de huidige verzoekende partijen, en twee, naar het oordeel van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten, laattijdige bezwaarschriften ingediend.

De brandweer brengt op 28 februari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Watering De Beneden Mark brengt op 22 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 4 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Antwerpen, brengt op 16 mei 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, brengt op 16 mei 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 31 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten verleent op 6 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het gewestplan.

Functioneel passen het gevraagde gebouw en de constructies perfect bij het bedrijf en in de omgeving. De mobiliteit wordt niet in het gedrang gebracht. De normale schaal van dergelijke werken wordt niet overtroffen. De aanvraag heeft geen invloed op ruimtegebruik en bouwdichtheid. Visueel-vormelijk hebben de elementen een normaal en hedendaags uitzicht. Er zijn geen hinderaspecten en cultuurhistorische aspecten van toepassing.

De nieuwe aan te leggen groenstroken - in rood aangeduid op het inplantingsplan - moeten over een breedte van min. 6m effectief worden uitgevoerd met 3 rijen streekeigen hoogstammige bomen met een minimale stamomtrek van 12cm en met een tussenafstand van 4m, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld. De beplanting moet doorlopend en op vakkundige wijze worden onderhouden teneinde zijn afschermdende functie optimaal te behouden. Het groenscherm moet effectief worden aangeplant in het eerstvolgende plantseizoen.

Het bouwwerk en de constructies zijn naar functie, vormgeving en materiaalkeuze aanvaardbaar, het vormt een compact geheel met de bestaande gebouwen.

Gezien de aanwezige structuren, het ongewijzigd uitzicht en gebruik van het terrein, kan gesteld worden dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en stedenbouwkundig aanvaardbaar zijn.

Vergunning wordt verleend onder volgende voorwaarden:

- de verharde inritten uitvoeren in opbrekbare materialen (gedeelte openbaar domein)*

- de vloerpad is max. 40cm hoger dan de kruin van de weg
- de voorwaarden uit de adviezen van Watering de Beneden Mark, de brandweer en VMM dienen strikt nageleefd, evenals de hemelwater- en politieverordening inzake lozing van huishoudelijk afvalwater.
- aanleg van groenscherm zoals hoger vermeld

“...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 5 juli 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 25 augustus 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 29 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 1 september 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en overweegt hierbij het volgende:

“...”

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het is niet de bedoeling dat wederrechtelijke constructies zomaar kunnen worden opgericht en daarna geregulariseerd. Bij een regularisatieaanvraag wordt de aanvraag bekeken alsof het een nieuwe constructie betreft. De aanvraag wordt getoetst aan de regelgeving en ook de inpassing in de omgeving wordt steeds grondig bekeken.

De aanvraag gebeurt bij een bestaand, vergund en volwaardig melkvee- en rundveebedrijf. De aanvraag is functioneel inpasbaar. De nieuwe constructies sluiten goed aan op de bestaande zodat de site compact blijft en er geen insnijding gebeurt in het landschap.

Het landbouwbedrijf werd eerder vergund op deze locatie. De gevraagde uitbreidingen zijn eerder beperkt van aard. Er wordt een loods gevraagd van 640 m². Deze loods bevindt zich ten opzichte van het monument achter de bestaande bedrijfswoning. De loods wordt aldus aan het zicht onttrokken vanuit [REDACTED].

De loods is vereist voor de stalling van een 20-tal landbouwmachines. Deze staan nu buiten opgesteld. De afmetingen van de loods en de gebruikte materialen zijn gangbaar voor dergelijk gebouw.

Er is momenteel geen uitbreiding van het aantal dieren voorzien. Bij de uitbreiding in 2008 werd een deel van de dieren van het ouderlijk bedrijf ([REDACTED]) overgenomen. Een verdere uitbreiding is niet voorzien. De sleufsilo's werden toen niet uitgebreid omdat hiervoor de nodige financiële middelen ontbraken. Die zijn er nu wel. Momenteel worden het gras en de mais opgeslagen op 4 locaties. Het is beter deze te centraliseren naar het aanvraagperceel.

De sleufsilo's hebben een beperkte hoogte en nemen aldus geen zicht op het landschap weg. De bestaande verhardingen zullen gebruikt worden om de nieuwe silo's en loods te bereiken. De constructies overstijgen de ruimtelijke draagkracht van de omgeving niet.

Om de loods en silo's beter te integreren in het landschap dient een 6m brede groenbuffer aangeplant te worden. De aanvrager zal in samenspraak met [REDACTED], de landschapsarchitecte van de [REDACTED] een beplantingsplan opstellen.

De uitbreidingen zullen niet zorgen voor een grote impact op de mobiliteit. Er zullen iets meer transportbewegingen zijn door de toegenomen opslagcapaciteit.

De eerder aangevraagde sleufsilo werd geweigerd omdat deze te dicht bij de straat was ingeplant, niet omdat er geen sleufsilo's meer konden worden toegelaten.

Het dossier ROBR 08/355 waarnaar beroeper verwijst betrof de aanvraag voor de bouw van een woning in het zicht van de beschermde O.L.V. Kapel langs [REDACTED]. Deze werd geweigerd omdat er een bindend ongunstig advies was van Onroerend Erfgoed. In deze aanvraag werd een gunstig advies verleend door Onroerend Erfgoed.

De andere aanvraag ROBR 10/160 voor het bouwen van een woning langs [REDACTED] in het zicht van de beschermde kapel werd geweigerd omdat de woning gelegen was in tweede bouwzone en de inplanting niet in overeenstemming was met de goede ruimtelijke ordening en met de omgeving. De tuinen bij de bestaande woningen vormen een buffer naar het monument en de nieuwe aanvraag zou dit doorbreken.

Beide dossiers betroffen de oprichting van een woning op een onbebouwd perceel in het woongebied. Deze aanvraag betreft de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf in het agrarisch gebied. De aanvraag brengt de ankerplaats en het monument niet in het gedrang en kan hier aanvaard worden.

Watertoets:

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

Er wordt geen hemelwaterput voorzien en dus ook geen hemelwaterrecuperatie. Voor de eerste 200m² dakoppervlakte dient een hemelwaterput van 7.500 liter voorzien te worden met recuperatie van hemelwater voor een aftappunt binnen en buiten de loods.

Er wordt een infiltratievoorziening geplaatst van 30.000 liter (114m²) onder de vorm van een infiltratiegracht

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 28 september 2011. Het beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 7 november 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift het volgende:

“ ...

Verzoekers hebben hierbij een rechtstreeks belang... Immers, verzoekers lijden, als bewoners en eigenaars van de woning [REDACTED], zelf rechtstreekse hinder en schade tengevolge van de constructies en werken waarvoor de vergunning werd verleend aan de heer [REDACTED]. Hun woning ([REDACTED]) ligt in de directe omgeving van de kwestieuze bouwpercelen ([REDACTED]) waarop de aanvrager de kwestieuze loods en sleufsilos wil bouwen en/of al gebouwd heeft en wenst te regulariseren. Verzoekers hebben hun woning ([REDACTED]) in 1997 gekocht, hoofdzakelijk omwille van de unieke omgeving waarin deze woning zich situeert en die een zeer grote landschappelijke-, erfgoed-, kunsthistorische-, religieuze-, folkloristische- en recreatieve waarde heeft. De grote objectieve (economische, in geld te ramen) waarde van de woning van verzoekers ([REDACTED]), en de nog veel grotere subjectieve (belevens-)waarde die deze woning voor verzoekers heeft, hangt onlosmakelijk samen met de unieke landschappelijke omgeving waarin deze woning zich situeert en zal onvermijdelijk aangetast worden

...”

2.

De verwerende partij heeft geen nota neergelegd en lijkt het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen evenmin.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derden belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, hetgeen blijkt uit de door de verzoekende partijen neergelegde

stukken, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

3.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit de onderdelen die handelen over de middelen en over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voldoende aannemelijk maken dat zij als bewoners en eigenaars van het naastliggende pand rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad aanvaardt als mogelijke hinder en nadelen de aangevoerde visuele hinder en de aantasting van hun woon- en leefklimaat, evenals de waardevermindering van hun pand. Er valt evenmin te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...
Indien aanvrager [REDACTED] de gevraagde constructies en uitbreidingen van zijn landbouwbedrijf mag realiseren in het landschap op zijn percelen aan [REDACTED], zal dit onmiddellijk een negatieve impact hebben op de objectieve (economische, in geld te ramen) en subjectieve (belevenis-)waarde van de gehele landschappelijke omgeving en van de woning van verzoekers ([REDACTED]). Elke bijkomende constructie en uitbreiding van de activiteiten van het bedrijf van de heer [REDACTED], snijdt onvermijdelijk verder in het landschap en veroorzaakt slechts bijkomende hinder en waardevermindering. De bezwaren van verzoekers zijn ernstig en niet te reduceren tot een probleem van plaatsing van een groenscherm
... ”

2.

De verwerende partij heeft geen nota neergelegd en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomenende partij stelt dat het ingeroepen nadeel te algemeen en te vaag is. Bovendien betreft de aanvraag deels een regularisatie, komt de nieuwe loods volledig achter de bestaande woning te staan en is de hoogte van de sleufsilos, nog volgens de tussenkomenende partij, beperkt.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan evenwel niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing deels een regularisatievergunning is en dat de klinkerverharding (in functie van de opslag van groenvoeder) reeds werd uitgevoerd. In zoverre de voorliggende vordering tot schorsing betrekking heeft op dit onderdeel van de bestreden beslissing, moet de Raad noodzakelijk vaststellen dat de vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder meer doelloos is. De door de verzoekende partijen geschetste nadelen kunnen immers niet meer worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

In zoverre de vordering tot schorsing betrekking heeft op de beoogde uitbreiding van vermelde klinkerverharding, de nieuwbouw van een mestvaalt en de aanleg van een volledig nieuwe klinkerverharding ter hoogte van deze mestvaalt, de nieuwbouw van een loods respectievelijk van sleufsilos, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen een in geld te ramen waardevermindering van de gehele landschappelijke omgeving enerzijds en van hun woning anderzijds inroepen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verzoekende partijen laten evenwel na hierover concrete gegevens te verschaffen zodat vermeld nadeel niet, en zeker niet kennelijk zonder meer, met goed gevolg kan worden ingeroepen als een nadeel dat voldoende ernst vertoont om de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen. Bovendien is de Raad van oordeel dat een financieel nadeel principieel herstelbaar is.

4.

De Raad is verder van oordeel dat de verzoekende partijen de aantasting van de subjectieve (belevings)waarde van het landschap en van hun woning niet voldoende concreet hebben gemaakt. Het is niet duidelijk waaruit deze subjectieve (belevings)waarde voor de verzoekende partijen juist bestaat. De verzoekende partijen reiken ook geen concrete en precieze gegevens aan die de Raad toelaten de ernst van dit ingeroepen nadeel te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Nu de ernst van vermeld nadeel niet, minstens onvoldoende, vaststaat, dient het eventueel moeilijk te herstellen karakter ervan evenmin nader onderzocht te worden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0200/SA/2/0166.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER